

- ураховуючи збільшені обсяги фінансування, розробити додаткові вимоги до керівництва України щодо лібералізації в економіці та проведення структурних реформ;
- внести зміни до процедури кредитування з метою скорочення терміну між ініціативою щодо кредитування та прийняття рішення про видачу коштів;

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ковбасюк Ю. Еволюція кредитної політики Світового банку / Ю. Ковбасюк // Зб. наук. праць ДФ УАДУ. – 2002. – Вип. 3(9). – С. 160–165.
2. Шатковська А. О. Членство України в міжнародних фінансових організаціях: основні форми співробітництва / А. О. Шатковська // Економіка АПК. – 2006. – № 1. – С. 134–140.
3. Партнерство Світовий банк – Україна. Огляд програм для країни. Квітень 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.worldbank.org>.
4. Поддубний В. Світовий банк сьогодні / В. Поддубний // Фондовий ринок. – 2008. – № 22. – С. 26–3
5. Світовий банк – Україна. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.worldbank.org/uk/country/ukraine>.

МАКСИМ ЖИВКО

ТРАНСФОРМАЦІЯ ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО РИНКУ В УМОВАХ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ

В умовах глобалізації та значну залежність національних економік від зовнішньоекономічної кон'юнктури актуальним є питання диверсифікації структури економічного зростання. Активний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій на початку ХХІ ст. дозволяє розглядати їх і з точки зору експортного потенціалу продуктів і послуг ІКТ, і як один з найважливіших джерел зростання міжнародної конкурентоспроможності традиційних галузей.

Інформаційно-комунікаційні технології є важливим компонентом міжнародної конкурентоспроможності на глобальному рівні. Основними факторами позитивного впливу ІКТ на міжнародну конкурентоспроможність є:

- підвищення рівнів конкурентності окремих галузей і національної економіки в цілому;
- зниження рівня економічних бар'єрів, як для великих, так і для середніх і малих компаній;
- підвищення продуктивності факторів виробництва;
- підвищення якості продуктів і послуг завдяки використанню ІКТ в процесі їх виробництва;
- висока привабливість галузі виробництва продуктів і послуг ІКТ для міжнародних інвесторів і значний експортний потенціал цієї галузі. [1, с. 96]

Разом з тим, кількісні оцінки віддачі від інвестицій в ІКТ на різних рівнях є предметом дискусій між теоретиками і практиками інформатизації, і сумніви в економічній ефективності об'єктивно знижують привабливість вкладень в ІКТ.

Можливості підвищення віддачі від використання на ІКТ на всіх трьох рівнях проявляються в основному, на мікроекономічному рівні за рахунок більш якісного планування проектів впровадження ІКТ в бізнес-практику. Держава при цьому грає дві ролі: виступає як одна з найбільших корпорацій, надаючи послуги «електронного уряду» іншим корпораціям і населенню (і для держави – «корпорації» актуальною є теза про необхідність більш якісного планування), і одночасно, визначає інституційні умови, впливаючи на ціноутворення в галузі ІКТ і якість інфраструктури, регулюючи питання інформаційної безпеки і захисту інтелектуальної власності, забезпечуючи можливості довгострокового розвитку галузі, спонсоруючи певні стандарти. Важливу роль у розвитку галузі ІКТ і підвищенні віддачі від неї на корпоративному рівні грають непрямі методи державного регулювання і стимулювання: в області трудового та імміграційного законодавства, освітніх програм. [2, с. 120]

Максимізація віддачі від використання ІКТ в будь-якій національній економіці, в тому числі і українській, можлива тільки при побудові замкнутого цифрового документообігу в рамках всієї країни (всередині корпорацій, між корпораціями, між корпораціями та державними органами, між громадянами і державними органами, всередині державних органів). Це, зокрема, має на увазі глибокі організаційні та адміністративні зміни в державних органах (наприклад, для забезпечення принципу «одного вікна» і об'єднання інформаційних баз даних).

Ефективний розвиток ІТ-галузі неможливо без державної підтримки. У 2015 році державний сектор став основним замовником ІТ-продукції завдяки таким проектам, як запуск державних послуг в електронному вигляді, системи «Електронний бюджет» та ЖКГ, видача електронних паспортів, а також ряд інших державних ініціатив.[3]

При реалізації розвитку України зберігає лише скромне місце на світовому ринку ІТ. При цьому продовжиться поступова втрата науково-технічного потенціалу. У разі інноваційно-технологічного прориву можна не тільки зберегти конкурентні переваги в наукомістких галузях промисловості, а й утвердитися в якості одного зі світових лідерів ІКТ-галузі.

Прискорена реалізація темпів інноваційного розвитку в рамках європейського економічного простору може призвести до побудови ефективної єдиної системи фундаментальної і прикладної науки. ІТ-індустрія України володіє можливістю стати рушійною силою модернізації економіки країни, сформуванню фундаментальних умов для інформаційного суспільства майбутнього, помітно змінити структуру експорту на користь інтелектуальних продуктів і тим самим відкрити для себе нові ринки збуту, вигідно використовувати головний – людський ресурс української ІТ-індустрії, поки ще конкурентоспроможний на світовому ринку.

На базі якісних орієнтирів в рамках стратегії нова економіка повинна досягти принаймі до 2020 року. [4] При цьому важливо відзначити, що, встановлюючи цільові орієнтири, найчастіше визначається інноваційний розвиток в цілому, не заглиблюючись в сектор інформаційних технологій. Наприклад, цільові показники частки інноваційного сектора у ВВП, частки експорту інноваційних товарів, індексу цитування в розрахунку на одну публікацію, позиції українських вузів у світових рейтингах – показники, що впливають на інноваційну активність в ІТ-індустрії непрямым чином. При цьому в стратегії мають міститись показники, які можна безпосередньо віднести до інформації, що цікавить нас галузі – такі як частка організацій, що здійснюють технологічні інновації, частка експорту українських високотехнологічних товарів, частка продукції високотехнологічних і наукомістких галузей у ВВП, місце України у міжнародному рейтингу за індексом розвитку інформаційних технологій.

У результаті сукупної дії перерахованих вище факторів до 2025 році українська ІТ-галузь може стати одним з основних локомотивів структурних змін в економіці країни. Спираючись на великий внутрішній ринок і маючи стабільний потік експортної виручки, стане одним з основних драйверів підвищення продуктивності праці і, як наслідок, зростання ВВП на душу населення. Одночасно з цим галузь служить опорою для розвитку суміжних областей – фінансової та інвестиційної. На глобальному ринку відомі імена більше 10 українських ІТ-компаній – акції деяких з них котируються на біржах іноземних держав. Кілька українських технологічних компаній входять в рейтинг 500 найдорожчих брендів світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Гальчинський А. Політична неоекономіка: начала оновленої парадигми знань / Анатолій Гальчинський. – К.: Либідь, 2013.
2. Друкер П. Менеджмент. Вызовы XXI века / Питер Друкер; пер. с англ. Наталии Макаровой. – М.: Манн, Иванов и Фербер, 2012.
3. *Competitiveness of the European Mechanical Engineering Industry* [Електронний ресурс] // *CECIMO magazine*, 2012 [Rules for the Citing of Sources]. – Режим доступу: <http://www.cecimo.eu/site/publications/magazine0>. – Назва з екрана.
4. *Gambetta D. L-worlds: The curious preference for low quality and its norms* / Gambetta D., Origg G//University of Oxford, *Sociology Working Papers*. – 2009. – № 8. [Rules for the Citing of Sources]. – Режим доступу: <http://www.sociology.ox.ac.uk/documents/working-papers/2009/2009-08.pdf>.